

דברים פרק יב

(כ) כי ירחיב יקוק אלהיך את גבולך בפאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאנה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: (כא) כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יקוק אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יקוק לך בפאשר צויתך ואכלת בשערך בכל אות נפשך:

רש"י דברים פרק יב פסוק כא

כי ירחק ממך המקום - ולא תוכל לבוא ולעשות שלמים בכל יום כמו עכשיו שהמשכן הולך עמכם:

ר' קוק, חזון הצמחונות והשלום (ג)

בבא היתר התורה לאכילת בשר, אחרי קדושת המצות במתן תורה, האריכה בהצעת הדברים: (דברים יב) "ואמרת אוכלה בשר, כי תאנה נפשך לאכול בשר, בכל אות נפשך תאכל בשר". יש כאן גערת-חכם נסתרת והערה גבולית. כלומר, כל זמן שמוסריותך הפנימית לא תקוץ באכילת בשר בע"ח, כמו שכבר אתה קצ מבשר אדם, [יש היתר לאכילת בע"ח] ..., שבבא התור של מצב המוסרי האנושי לשקץ בשר בע"ח, מפני הגעל המוסרי שיש בו, הלא אז לא תאנה כלל נפשך לאכול בשר ולא תאכל ...

בראשית פרק א

(כט) ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: (ל) ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן:

R. Soloveichik, The Emergence of Ethical Man, p31

Man, like animal, was created originally to live solely upon vegetables and fruits. Let us be clear that this rule was not given to man as an ethical norm but as a natural tendency; it is absurd to speak of a law imposed upon "every beast ..."... The ethical norm became ... an expression of the ontic order [i.e., of nature].

בראשית פרק ו

(יא) ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: (יב) וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ט (יג) ויאמר אלהים לנח קח כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ:

רש"י בראשית פרק ו פסוק יא

(יא) ותשחת - לשון ערוה ועבודה זרה, ...
ותמלא הארץ חמס - גזל:

אבן עזרא בראשית פרק ו פסוק יא

חמס בגזל ועשק, וקחת גם הנשים בחזקה. ומה שאמרו קדמונינו ז"ל כי טעם השחית כל בשר את דרכו, שכל חי לא שמר דרך תולדתו ועות הנתיב הנטוע הידוע נכון הוא.

R. Soloveichik, The Emergence of Ethical Man, p.33

... the word *hishhit* implies not only ethical corruption, but natural as well. All creatures overreached themselves. Certain processes developed that changed the nature of animal and man. These creatures acquired new drives and began to display new demands that exceeded the limits set by divine will and aboriginal, undisturbed nature. They began to stretch their hand out to something that did not belong to them ... This going after something which is beyond one's jurisdiction and ontic sphere is called *hamas* ... Apparently, one of the *hamas* acts was the reaching out of man and animal after the lives of other creatures inferior to them in physical strength.

בראשית פרק ט

(א) וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת הָאָרֶץ : (ב) וּמִוֹרָאֲכֶם וּחְתֻכְכֶם יִהְיֶה עַל פֶּלַח חַיֵּי הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל דְּגַי הַיָּם בַּיַּדְכֶם נִתְּנוּ : (ג) כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רַק עֲשֹׁב נִתְּנִי לָכֶם אֶת כָּל :

בראשית פרק א

(כח) וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבֹּשְׁהָ וַיְרִדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיֵּי הָרֶמֶשׂוֹת עַל הָאָרֶץ : (כט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְּנִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ : (ל) וּלְכָל חַיֵּי הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֲשֹׁב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן :

R. Soloveichik, The Emergence of Ethical Man

Paradoxically ... [man] created a new demand, a sinful insistence upon something which by right does not belong to him, namely, on life that is equal to his, on flesh that is not different from his own, and he succeeded. God, as it were, gave in and compromised.

ר' קוק, טללי אורות (פרק ח') (תחכמוני כרך א', בן תר"ע)

אמנם גערה נסתרה יש בקמטי תורה באכילת בשר, כי רק אחרי אשר "תאמר אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכול בשר", אז "תזבח ואכלת". הנה לא תוכל לעצור בעד נטייתך, כי אם על ידי כבישה מוסרית, וזאת הכבישה עוד לא באה עתה, עוד היא נדרשת לך בשביל חוגים יותר קרובים אליך, ...

As long as men massacre animals, they will kill each other. —*Pythagoras*

If someone is killing, on a regular basis, thousands of animals, and if that person can only be stopped in one way by the use of violence, then it is certainly a morally justifiable solution. - Jerry Vlasak **Physicians Committee for Responsible Medicine**

"Even if animal tests produced a cure for AIDS, we'd be against it" – Ingrid Newkirk, president of PETA (People for Ethical Treatment of Animals)

Arson, property destruction, burglary, and theft are 'acceptable crimes' when used for the animal cause.

- PETA co-founder Alex Pacheco lists the "acceptable" tactics to fight for animal rights, Associated Press (January 3, 1989)

To those people who say, 'My father is alive because of animal experimentation,' I say, 'Yeah, well, good for you. This dog died so your father could live.' Sorry, but I am just not behind that kind of trade off. - Bill Maher, PETA Endorser, *US* magazine (February 1, 1999)

זאת היא מעלתה של המוסריות כשהיא מחוברת למקורה האלוהי, שיודעת היא עת לכל חפץ, ולפעמים היא כובשת את מעינה בשביל לקבץ כוח לתקופות הבאות, מה שלא יוכל קוצר-רוחה של המוסריות המנותקת ממקורה לשאת ולסבול. ...

רש"י דברים פרק יב פסוק כא וזבחת וגו' כאשר צויתך – למדנו שיש צווי בזביחה היאך ישחוט, והן הלכות שחיטה שנאמרו למשה בסיני :

ר' קוק: הנה באה המצוה בסדר אכילת-הבשר בצעדים המובילים אל המטרה העליונה. החיים המותרים לאכילה הינם מוגבלים מהיותר נאותים לטבעי האדם. כיסוי דם החיה והעוף, שהעוול הנעשה עמהם הוא יותר ניכר ובולט וקרוב להתגלות, הם אינם ברובם סמוכים על שולחן האדם ואינם מטרידים אותו בטיפולם ובשיכלולם "אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכיסהו בעפר" – הכרת החרפה היא התחלת רפואת המוסר "למען תזכרי ובושת בכפרי לך"; כסה הדם! הסתר חרפתך! הפעולות תעשינה את פריך. בהמשך הזמן תחנכנה הדורות.

R. J. D. Bleich, Contemporary Halakhic Problems, Vol.III, p.245

"and you will say: 'I will eat meat' ... (Dev. 12:20). The implication is that meat may be consumed when there is a desire and appetite for it as food, but may be eschewed when there is no desire and, a fortiori, when it is found to be repugnant. The question is one of perspective. Concern arises only when such conduct is elevated to the level of moral norm. ... An individual's subjective repugnance at the prospect of consuming the flesh of an animal is an aesthetic response rather than a moral reaction. It becomes a moral position only when expressed in advocating the adoption of such norms of conduct by other as well. Jewish tradition ... rejects the notion that, at least in the current historical epoch, renunciation of the eating of meat should be posited as a moral ideal for mankind.

ישעיהו פרק יא

(ו) וְגַר זָאֵב עִם כְּבֶשֶׂת, וְנִמְר עִם גְּדֵי יָרֵבֶץ, וְעִגָּל וּכְפִיר יִחְדָּו וְנִעַר קֶטָן נִהְגַּ בָּם : (ז) וּפְרָה נֹדֵב תִּרְעִינָה יִחְדָּו יִרְבְּצוּ יִלְדִיָּהוּ וְאַרְיֵה פִּבְקָר יֹאכַל תְּבִנָּה : (ח) וְשִׁעְשַׁע יִזְנֹק עַל חַר פִּתְּוֹ וְעַל מְאוֹרֵת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יִדּוּ הָדָה : (ט) לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל חַר קִדְשֵׁי פִי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יִקְנֹק פְּמִים לָיִם מִכְּסִים : פ

ר' קוק, עולת ראיה"ה", חלק א' עמ' רצ"ב

אבל לעתיד לבוא, שפע הדעת יתפשט ויחדור אפילו בבעלי החיים, "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את ה'", וההקרבה שתהיה אז של מנחה, מהצומח, תערב לה' כימי עולם וכשנים קדמוניות.